

دانشکده: فنی و مهندسی

گروه علمی: مهندسی فناوری اطلاعات و ارتباطات

پایان نامه

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

در رشته: مهندسی کامپیوتر (نرم افزار)

عنوان پایان نامه:

تحلیل امنیتی راه‌حل‌های پرداخت الکترونیکی مبتنی بر تلفن همراه

استاد راهنما:

دکتر رضا عسکری مقدم

استاد مشاور:

دکتر صمد مومن بالله

نگارش:

محمد وحید علی زاده دیزج

آبان ۱۳۸۹

بسمه تعالی

تصویب پایان نامه

پایان نامه تحت عنوان: تحلیل امنیتی راه حل های پرداخت الکترونیکی مبتنی بر تلفن همراه که در مرکز تهران تهیه و به هیات داوران ارائه گردیده است مورد تایید می باشد. تاریخ دفاع: نمره:
درجه ارزشیابی:

اعضای هیات داوران:

<u>نام و نام خانوادگی</u>	<u>هیات داوران</u>	<u>مرتبۀ علمی</u>	<u>امضاء</u>
۱-	-	-	-
۲-	-	-	-
۳-	-	-	-
۴-	-	-	-
۵-	-	-	-

چکیده:

توسعه روز افزون شبکه‌های بی‌سیم و محبوبیت گسترده دستگاه‌های دستی فرصتی عالی برای فعال کردن دستگاه‌های تلفن همراه به عنوان یک روش پرداخت جهانی که شامل تراکنش‌های مالی روزانه است، را فراهم آورده است. متأسفانه برخی مسائل مانند: خواص پاسخگویی، حفاظت از حریم خصوصی، انکار کردن، محدودیت شبکه‌های بی‌سیم و دستگاه‌های تلفن همراه مانع پذیرش گسترده پرداخت همراه می‌شود. اخیراً، پروتکل‌های پرداخت تلفن همراه زیادی بر اساس کلید عمومی ارائه شده‌اند. با این حال، قابلیت‌های محدود تلفن‌های همراه و شبکه‌های بی‌سیم این پروتکل‌ها را برای شبکه تلفن همراه نامناسب می‌سازند. علاوه بر این، این پروتکل‌ها برای حفظ جریان سنتی داده‌ها در پرداخت طراحی شده‌اند، به همین علت در معرض حمله هستند و میزان مخاطره کاربر را افزایش می‌دهند. در این مقاله، ما پروتکل پرداخت تلفن همراه MPCP^۲ (Mobile Pay Center Protocol) را که بر اساس مدل مشتری محور است و از عملیات کلید متقارن استفاده می‌کند، پیشنهاد می‌کنیم. پروتکل پیشنهادی علاوه بر کم کردن عملیات محاسباتی و کم کردن ارتباطات در بین گروه‌های درگیر، به حفاظت کامل از حریم خصوصی پرداخت کننده پرداخته و مانع از انکار طرفین می‌شود همچنین امکان حمله تکرار را بسیار کم می‌کند. با توجه به محدودیت‌های شبکه‌های بی‌سیم و تلفن‌های همراه، این مقاله پروتکل موافقت کلید VAM (Vahid Alizadeh Dizaj-Askari Moghaddam-Momenebellah) را برای تولید کلید نشست مشترک بین دو گروه، پیشنهاد داده است.

فهرست مطالب:

۱۰	فصل ۱ مقدمه
۱۹	فصل ۲ امنیت در پرداخت الکترونیکی
۲۰	۱-۲ امنیت پرداخت ها و تراکنش ها
۲۱	۲-۲ حمله‌های مختل کننده امنیت
۲۲	۳-۲ اهداف امنیتی در انتقال پیغام
۲۶	۴-۲ سطوح امنیتی
۲۶	۵-۲ مکانیزم های امنیتی
۲۶	۱-۵-۲ رمزنگاری متقارن
۲۸	۲-۵-۲ رمزنگاری نا متقارن
۳۰	۶-۲ پروتکل موافقت کلید دیفی هلمن
۳۳	فصل ۳ پرداخت الکترونیکی
۳۴	۱-۳ انواع سیستم‌های پرداخت الکترونیکی
۳۵	۱-۱-۳ پرداخت از طریق یک واسط - سرویس‌های تسویه حساب
۳۶	۲-۱-۳ پرداخت بر اساس مبادله الکترونیکی وجوه (EFT) - مبادله پول نمادین
۳۷	۳-۱-۳ پرداخت بر اساس پول الکترونیکی
۳۸	۲-۳ خصوصیات متمرکز کننده پرداخت‌ها
۴۰	۳-۳ تهدیدهای امنیتی برای یک سیستم پرداخت

۴۱	۳-۴ احراز اصالت
۴۲	۳-۴-۱ رمز عبور
۴۴	۳-۴-۲ امضای متقارن
۴۴	۳-۴-۳ امضای نا متقارن
۴۵	۳-۴-۴ زیست سنجی
۴۵	۳-۵ نمونه‌هایی از سیستم‌های پرداخت الکترونیکی
۴۷	۳-۵-۱ پروتکل‌های مبتنی بر SSL (Secure Socket Layer)
۴۸	۳-۵-۲ SET (Secure Electronic Transaction)
۵۱	۳-۵-۳ Visa 3D Secure
۵۳	۳-۵-۴ (Secure Payment Application) SPA
۵۳	۳-۵-۵ پروتکل کلید اینترنت (iKP)
۵۴	۳-۵-۶ پروتکل پرداخت KSL
۵۵	۳-۵-۷ پروتکل پرداخت بی نام تلز و همکاران
۵۶	۳-۵-۸ پروتکل پرداخت تلفن همراه کونگ پیسدان و همکاران
۵۷	فصل ۴ دو پروتکل پیشنهادی
۵۸	۴-۱ MPCP۲
۶۱	۴-۱-۱ پروتکل جدید موافقت کلید VAM
۶۳	۴-۱-۲ paycenter

۶۳	۴-۱-۳ گام های MPCP _۲
۷۰	۴-۲ حمله های محتمل و راه کار های مقابله با آنها
۷۰	۴-۲-۱ لو رفتن کلید K _۱ یا K _۲
۷۰	۴-۲-۲ خراب کردن پیغامی که حاوی شماره تراکنش است در هنگام ارسال به پرداخت کننده از سوی پرداخت شونده
۷۲	فصل ۵ نتیجه گیری
۷۳	۵-۱ مقایسه
۷۷	۵-۲ نتیجه گیری
۷۸	منابع
۸۲	واژه نامه انگلیسی به فارسی
۸۷	واژه نامه فارسی به انگلیسی
۹۲	پیوست الف پیاده سازی نرم افزاری

فهرست جدول:

۱۱	شکل ۱-۱ : مقایسه میزان استفاده از کامپیوترهای شخصی و دستگاه های سیار
۲۱	شکل ۱-۲ : جریان عادی اطلاعات
۲۲	شکل ۲-۲ : حمله وقفه
۲۷	جدول ۳-۲ الگوریتم های رمزنگاری متقارن
۲۹	جدول ۴-۲ الگوریتم های رمز نگاری نا متقارن
۳۱	جدول ۵-۲ گام های دیفی هلمن برای تولید کلید نشست مشترک بین دو گروه
۴۸	شکل ۱-۳ نحوه عملکرد SSL
۵۰	شکل ۲-۳ اجزای اصلی در پروتکل SET
۵۲	شکل ۳-۳ پرداخت با Visa ۳D Secure
۵۸	جدول ۱-۴ نمادها
۶۲	جدول ۲-۴ گام های VAM برای تولید کلید نشست مشترک بین دو گروه
۶۳	شکل ۳-۴ ثبت نام پرداخت کننده
۶۴	شکل ۴-۴ نحوه بدست آوردن ID
۶۴	شکل ۵-۴ پیغام تصدیق برای پرداخت کننده
۶۵	شکل ۶-۴ نحوه بدست آوردن کلید مشتری
۶۶	شکل ۷-۴ پروتکل پیشنهادی پرداخت تلفن همراه
۶۶	شکل ۸-۴ فازهای پروتکل MPCP ^۲

۶۷

شکل ۹-۴ نحوه تولید TID در سمت Payee

۵۱

شکل ۱۰-۴ نحوه تشخیص خرابی TID

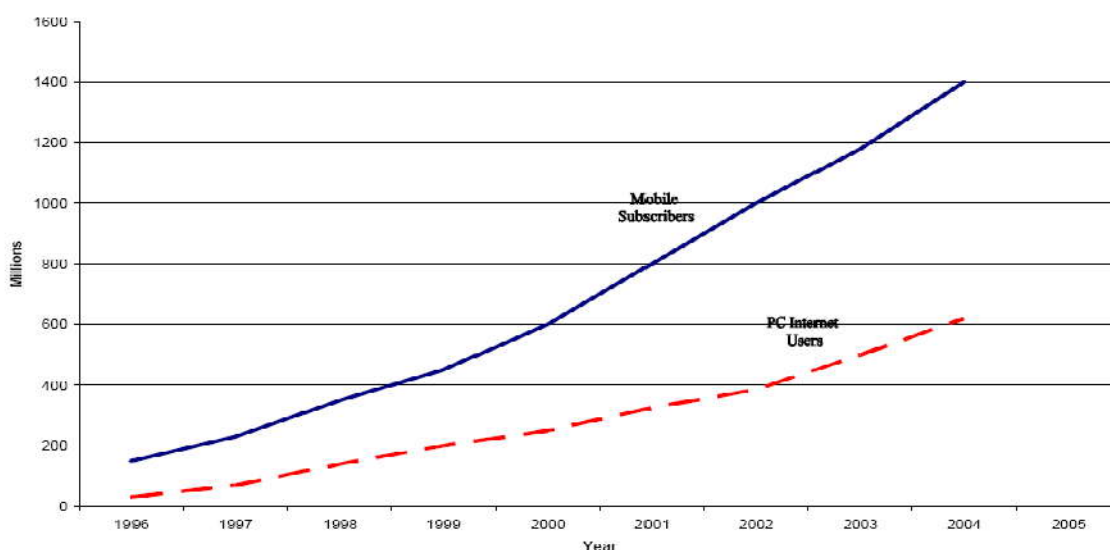
۷۳

جدول ۱-۵ مقایسه

فصل اول

مقدمه

گسترش شبکه‌های کامپوتری و افزایش استفاده از کامپیوترهای شخصی بستر بسیار مناسبی برای رشد تجارت الکترونیکی و برنامه‌های ارتباطی فراهم کرده است با افزایش کارایی، توان و حافظه این دستگاه‌ها برنامه‌های پیچیده‌تر و کاراتری برای استفاده ایجاد شده‌اند اما با وجود این امکانات این سیستم‌ها هنوز محدودیت دارند از جمله آنکه کاربران ناچارند مقابل آنها نشسته و به طور فیزیکی به شبکه متصل شوند.

شکل ۱-۱: مقایسه میزان استفاده از کامپیوترهای شخصی و دستگاه‌های سیار [۲]

میزان استفاده از کامپیوترهای شخصی در جهان به سرعت رو به افزایش است به موازات آن آمارها نشان می‌دهد که دستگاه‌های سیار بیشتری مورد استفاده قرار می‌گیرند. این مطلب در شکل قبل نشان داده شده است. ظهور دستگاه‌های سیار و شبکه‌های بی‌سیم یک مسیر جدید در حوزه تجارت الکترونیکی با عنوان "تجارت سیار"^۱ ایجاد کرده است.

^۱ M-Commerce(Mobile Commerce)

به منظور بررسی در مورد تجارت سیار و پرداخت الکترونیکی ابتدا لازم است که بعضی از مفاهیم به طور دقیق تعریف شوند.

تجارت الکترونیکی: عبارت است از تبادل محصول یا کالا و یا یک ارزش مالی به وسیله ابزارهای الکترونیکی روی شبکه های با قابلیت دسترسی باز. این تعریف عمدتاً به معنی ارتباط از طریق اینترنت برای همه یا قسمتی از پردازش تراکنش می باشد. [۲۹]

پرداخت الکترونیکی: عبارت است از فراهم آوردن وسیله پرداخت برای محصولات و سرویس ها از طریق شبکه ارتباط عمومی به نحوی که کلیه اطلاعات مربوط به پرداخت بوسیله این شبکه ارسال شده و نیاز به هیچ ارتباط خارجی (فکس، تلفن و یا پست) نباشد. [۲۹]

تجارت سیار: عبارت است از انجام تراکنش های تجاری و یا تبادل اطلاعات مالی بوسیله یک دستگاه سیار و از طریق شبکه بی سیم. [۲۹]

پرداخت سیار: عبارت است از فرآیندی که دو طرف را قادر می سازد تا ارزش مالی یک محصول یا سرویس را با استفاده از یک دستگاه سیار مبادله کنند. [۲۹]

دستگاه سیار: عبارت است از کلیه دستگاه های بی سیم، انواع PDA^۱ ها، کامپیوترهای شخصی قابل حمل و گوشی های تلفن همراه. [۲۹]

شبکه بی سیم: عبارت است از انواع شبکه های WiFi، شبکه های ماهواره ای، رادیویی، مادون قرمز و شبکه های تلفن همراه. [۲۹]

در چند سال گذشته رشد نمایی استفاده از دستگاه های تلفن همراه با افزایش کاربران اینترنت، چشم اندازهای اقتصادی گسترده ای از ترکیب این دو بوجود آمده است در سال ۲۰۰۸ میلادی در حدود ۴۰۰ میلیون نفر به مشترکان تلفن در جهان افزوده شده است که انتظار می رود این رقم در سال ۲۰۱۰ به یک میلیارد و ۶۷۶ میلیون عضو ثابت برسد. [۳۰] همچنین پیش بینی شده است تراکنش های پرداخت سیار از

^۱ Personal Data Assistant

۷۸ میلیون به ۱۷۵ میلیون خواهد رسید. حجم پرداخت سیار در سال ۲۰۰۸ بالغ بر ۳۰۰ میلیون دلار بوده است و تخمین زده می شود این رقم در سال ۲۰۱۰ به ۱۰ میلیارد دلار برسد. [۳۰]

این رشد بخاطر افزایش گسترده ارائه سرویس ها و محتوا از طریق تلفن همراه، ورود راه حل های پرداخت جدید به بازار و به دنبال آن افزایش تقاضای مشتریان خواهد بود. خصوصیات کلیدی که باعث گسترش و استقبال از تجارت الکترونیکی سیار شده است در زیر توضیح داده شده اند.

حضور در همه جا و همه وقت^۱: مزیت همه جا، همه وقت تجارت سیار، یعنی دسترسی به اطلاعات به صورت بلا درنگ و بدون توجه به مکان فیزیکی کاربر

قابلیت دسترسی^۲: استفاده از دستگاه تلفن همراه امکان دسترسی در هر زمان و هر کجا را به کاربر می دهد در عین حال این امکان برای کاربر وجود دارد که دسترسی افراد خاص را برای برقراری ارتباط با او محدود کند.

شخصی سازی^۳: گوشی ها ابزارهای بسیار کارای شخصی هستند که قابلیت ذخیره اطلاعات و دسترسی به داده ها و خدمات را به طور مستقل و شخصی برای هر فرد فراهم می کنند.

مکان یابی^۴: توجه به اینکه کاربر در هر لحظه کجاست و فراهم کردن اطلاعات مرتبط با آن محل یک ارزش یکتا است که فقط برای محیط سیار قابل تصور است.

راحتی^۵: استفاده کنندگان از دستگاه های سیار به استفاده از دستگاه خود و دسترسی به داده ها و اینکه همیشه همراه آنها باشد عادت می کنند. بنابراین برنامه های پیشرفته و جدید برای این دستگاه ها بیشتر مورد توجه دارندگان آنها قرار می گیرد.

^۱ Ubiquity

^۲ Reachability

^۳ Personalization

^۴ Localization

^۵ Convenience

دسترسی به اینترنت^۱: اتصال فوری به اینترنت از طریق تلفن همراه پیش از این به واقعیت پیوسته است و با ورود سرویس‌های GPRS سرعت گرفته است. با استفاده از GPRS بدون روشن کردن یک کامپیوتر شخصی یا برقراری تماس می‌توان ساده‌تر و سریع‌تر به اطلاعات روی وب دسترسی پیدا کرد بنابراین دستگاه‌های سیار به روشی برتر برای دسترسی به اطلاعات بدل خواهند شد.

در عین حال فاکتورهایی هم وجود دارند که می‌توانند گسترش و رشد تجارت الکترونیکی سیار را کند کرده و یا محدود نمایند این عوامل در زیر آورده شده اند.

قابلیت کار با همه سیستم‌ها^۲: به خاطر تنوع انواع سیستم‌های عامل و قابلیت گوشی‌ها و دستگاه‌های سیار فراهم کردن سرویسی که همه را در بر بگیرد نیازمند سرمایه گذاری زیاد از طرف فراهم کنندگان محتوا می‌باشد این امر می‌تواند منجر به عدم رغبت بعضی از سرویس دهندگان به ارائه سرویس در این محیط شود.

قابلیت استفاده^۳: فراهم کنندگان محتوا برای اینترنت از صفحه‌های نمایش بزرگ و قابلیت‌های چند رسانه‌ای استفاده می‌کنند محدودیت‌های تلفن‌های همراه می‌تواند جاذبه برای انتقال سرویس به آن را کم کند.

امنیت^۴: نگرانی در مورد امنیت تجارت الکترونیکی روی اینترنت هنوز هم وجود دارد این نگرانی‌ها به محیط سیار نیز منتقل شده است ولی به دلیل خصوصیات خاص این محیط تهدیدها و در نتیجه عدم اطمینان در این محیط بیش از اینترنت مطرح می‌باشد.

با این حال با رشد نفوذ تلفن‌های همراه و توسعه تجارت سیار، پرداخت سیار یک سرویس تنها نیست بلکه یک نیاز اجتناب ناپذیر برای پرداخت هزینه کالاها و گسترش تجارت سیار خواهد بود. این

^۱ Internet Access

^۲ Interoperability

^۳ Usability

^۴ Security

امر مستلزم پیاده‌سازی پروتکل‌های بی‌سیم است که بتوانند مکانیزم‌های پرداخت از راه دور را به خوبی روش‌های رو در رو با استفاده از یک دستگاه واحد مدیریت نماید. این خدمات می‌توانند یک دستگاه تلفن همراه را به یک ابزار تجارت که می‌تواند جایگزین ATM^۱ و کارت‌های اعتباری شود، تبدیل کنند. البته نباید ریسک‌ها و مشکلات امنیتی خاص این محیط را نادیده گرفت. براساس تحقیقات انجام گرفته توسط Forrester مسائل امنیتی مانع اصلی برای حدود ۵۲ درصد کسانی است که هیچ نوع تراکنش تجاری با تلفن همراه انجام نمی‌دهند. [۳۱]

امن کردن اطلاعات پرداخت روی اینترنت و شبکه‌های موبایل کار پر زحمت ولی ممکن است. با دقت کافی، توجه به جزئیات، انتخاب و استفاده از ابزارهای مناسب می‌توان حریم‌های خصوصی و جامعیت را هم برای داده‌های مشتریان و هم برای سایر داده‌ها فراهم نمود. همیشه باید توجه داشت که هر راه حل امنیتی نیاز به توجه و نظارت دائمی دارد.

پرداخت الکترونیکی یک قدم بسیار بزرگ در بین تغییرات مستمر روش‌های پرداخت بوده است. از زمانی که سیستم‌های پرداخت با کارت‌های اعتباری و سایر انواع کارت ابداع شد واریزهای الکترونیکی از / به حساب نیز به نوعی وجود داشته است. چیزی که باعث می‌شود تا یک مکانیزم پرداخت به صورت الکترونیکی انجام شود آن است که بر خلاف پول، صورت حساب یا سکه‌ها که ارزش مالی دارند، هیچ روش نقدی در این نوع پرداخت استفاده نمی‌شود و بر اساس اطلاعات مبادله شده در یک تراکنش، حساب‌های مناسبی که حاوی پول نمادین هستند بین بانک‌ها و موسسات مالی ایجاد شده و تبادلات میان آنها انجام می‌شود. بر این اساس به نظر می‌رسد یکی از جامع‌ترین تعاریف برای پرداخت الکترونیکی از طرف گروه EPSO باشد. مطابق این تعریف پرداخت الکترونیکی عبارت است از فراهم کردن وسیله پرداخت برای محصولات و سرویس‌ها از طریق شبکه ارتباط عمومی (خصوصاً اینترنت) به نحوی که کلیه اطلاعات مربوط به پرداخت بوسیله این شبکه ارسال شده و نیاز به هیچ ارتباط خارجی (فکس، تلفن یا پست) نباشد.

^۱ Automated Teller Machine

امروزه پرداخت الکترونیکی بخش بسیار کوچکی از پرداخت‌های انجام شده را در بر می‌گیرد. بر اساس آمارهای Federal Reserve Bank of St.Louis در سال ۱۹۹۵ در حدود ۸۰٪ از خریدهای جرنی در آمریکا نقدا انجام می‌شده است و ۹۶٪ از تراکنش‌های بین تجار با چک‌های کاغذی صورت می‌گرفته است. حتی بعد از یک دهه استفاده از سیستم‌های پرداخت الکترونیکی، تعداد چک‌های کاغذی که هنوز مورد استفاده قرار می‌گیرد بسیار قابل توجه است (۲۰۰ میلیون چک در روز). با این حال حجم کلی تراکنش‌های مالی مبادله شده به روش نقدی و چک بخش کوچکی از کل تراکنش‌های مالی را تشکیل می‌دهد. به عبارت دیگر پرداخت الکترونیکی که از نظر تعداد کمتر از ۵ درصد کل تراکنش‌ها را در بر می‌گیرد، از نظر حجم ۸۸٪ تراکنش‌ها را شامل می‌شود.

به پیشبینی گروه Forrester Research، میزان فروش برخط در آمریکا از ۹۷.۵ میلیارد دلار در سال ۲۰۰۲ به ۲۲۹ میلیارد دلار در سال ۲۰۰۸ خواهد رسید که تنها ده درصد از کل پرداخت کاملاً برخط خواهد بود. در سال ۲۰۰۳ بانک‌ها بیشترین سرمایه‌گذاری را روی توسعه سیستم‌های پرداخت داشته‌اند. سهم آنها ۱.۴۸ میلیارد دلار، فروشندگان ۱۰۰ میلیون دلار و سایر موسسات ۲۰۰ میلیون دلار بوده است.

پرداخت تلفن همراه عبارت است از هر تراکنشی که میان دستگاه‌های تلفن همراه به اجرا درآید و میان گروه‌ها^۱ مبادله مستقیم یا غیر مستقیم ارزش پولی^۲ صورت گیرد. ویژگی جالب پرداخت تلفن همراه این است که دستگاه تلفن همراه می‌تواند به عنوان وسیله ای برای تمام حالت‌های پرداخت، استفاده شود. افراد خوش بین بر این باورند که اقتصاد جهان شاهد گذار تلفن همراه از یک وسیله ارتباطی ساده به یک مکانیزم پرداخت خواهد بود [۹ و ۱۰ و ۱۲ و ۱۷].

این روزها، پروتکل‌های پرداخت تلفن همراه زیادی ارائه شده است و بیشتر آنها بر اساس زیر ساخت کلید عمومی هستند که برای شبکه‌های بی‌سیم نامناسب است. برخی از آنها اطلاعات کارت اعتباری گروه‌های درگیر در تراکنش را در تلفن همراه او ذخیره می‌کنند یا بدون محافظت در تراکنش از آن استفاده می‌کنند. همین موضوع است که آنها را در معرض خطر قرار می‌دهد. بیشتر این پروتکل‌های

^۱ Parties

^۲ Fiscal

پرداخت برای حفظ جریان سنتی داده‌های پرداخت طراحی شده‌اند (متقاضی^۱، فروشنده^۲، بانک فروشنده)، یعنی تراکنش بین متقاضی و فروشنده انجام می‌شود. بنابر این، احتمال حمله‌هایی مثل تغییر تراکنش یا میزان آن از طرف فروشنده وجود دارد. همچنین خطر بدست آوردن اطلاعات کارت بدهی^۳ یا اعتباری^۴ متقاضی که ممکن است منجر به دسترسی غیر مجاز به حساب او شود، افزایش می‌یابد. علاوه بر این، اطلاع‌رسانی از طرف بانک متقاضی به متقاضی بعد از انجام موفقیت‌آمیز تراکنش وجود ندارد. کاربر مجبور است به سایت بانک خود رجوع کرده و بعد از وارد شدن به آن مانده حساب خود را چک کند [۲ و ۶ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۳ و ۱۴ و ۱۵ و ۱۸ و ۱۹ و ۲۰].

علاوه بر این، در طراحی برخی از پروتکل‌های تلفن‌همراه نگرانی در مورد حفظ حریم شخصی مشتری دیده نمی‌شود. اطلاعات شخصی مشتری از جمله هویت مشتری و جزئیات تراکنش نه تنها برای فروشنده، بلکه برای دروازه‌پرداخت^۵ و بانک‌ها نیز آشکار می‌شود [۳ و ۹ و ۱۰ و ۱۱ و ۱۴ و ۱۹].

به علاوه، پروتکل موافقت کلید دیفی هلمن دارای محاسبات سنگینی است. بنابراین، برای تولید کلید نشست مشترک استفاده نشد. برای یک دستگاه تلفن همراه با منابع محدود خوب نیست که چنین محاسبات سنگینی را برای تولید یک کلید نشست مشترک انجام دهد. بعلاوه، در دیفی هلمن اگر هر کدام از گروه‌ها کلید خصوصی خود را $(p-1)/2$ انتخاب کنند، آنگاه پارامتر عمومی هر کدام از این دو گروه $(p-1)$ خواهد بود. بنابراین، اگر پارامتر عمومی $(p-1)$ باشد، یک مزاحم می‌تواند خیلی بی‌دردسر فرض کند که کلید خصوصی هر کدام $(p-1)/2$ است. کلید $(p-1)/2$ در این پروتکل کلید خصوصی ضعیفی است [۲۲ و ۲۳ و ۲۴ و ۲۵ و ۲۶ و ۲۷ و ۲۸].

^۱ Client

^۲ Seller

^۳ Debit Card

^۴ Credit Card

^۵ Payment Gateway

با توجه به این مشکلات، اولین هدف این مقاله ایجاد یک پروتکل خصوصی پرداخت تلفن همراه می باشد که شامل اپراتور شبکه تلفن همراه بوده و از عملیات کلید متقارن استفاده می کند. دومین هدف پیشنهاد پروتکل موافقت کلید برای تولید کلید نشست مشترک بین دو گروه با محاسباتی کمتر از دیفی هلمن می باشد. بقیه این مقاله به صورت زیر طراحی شده. در فصل اول مقدمه ای از بحث بیان می گردد. فصل دوم شامل بررسی بحث از دیدگاه امنیت است. در فصل سوم پروتکل های موجود پرداخت الکترونیکی مورد بررسی قرار می گیرند. در فصل ۴ دو پروتکل پیشنهادی مطرح می شوند. سرانجام فصل ۵ نتیجه گیری ما از این پایان نامه می باشد.

فصل دوم

امنیت در پرداخت

الکترونیکی

۱-۲ امنیت پرداخت‌ها و تراکنش‌ها

ظهور شبکه‌های بی‌سیم و موبایل تجارت الکترونیکی را به تجارت سیار گسترش دادند. تجارت سیار بر بستر زیر ساخت‌های شبکه موجود که شامل شبکه‌های سیمی هم شدند. بنابراین مسایل امنیتی در آن با مسائل امنیت شبکه بسیار نزدیک و در بعضی موارد یکسان می‌باشد. بدون درک کامل امنیت و موارد مربوط به آن تجارت سیار محقق نخواهد شد.

امروزه سرمایه‌های اطلاعاتی هسته مرکزی سیستم‌های تجارت الکترونیک هستند. بنابراین حفاظت این سرمایه‌ها یک انتخاب نیست بلکه یک نیاز اصلی برای موفق شدن است. موفقیت در حفاظت از داده و حریم‌های خصوصی نتیجه معیارهای مناسب امنیتی می‌باشد. در عین حال حفاظت از یک سیستم تجارت الکترونیکی نمی‌تواند با یک روش امنیتی تنها به نتیجه برسد. این مهم است که ترکیب مناسبی از سیاست‌ها و شیوه‌ها و ابزارهای مطمئن را برای ایجاد یک محیط امن شبکه‌ای بشناسیم.

اکثر سازمان‌ها از مشکل دسترسی غیرمجاز به داده‌های شخصی با اطلاع هستند. ولی تعداد کمی یک برنامه امنیتی خوب برای سیستم‌هایشان پیاده سازی کرده‌اند و به رغم افزایش آگاهی از نیازهای امنیتی، اغلب آن‌ها با مسئله کمبود مهارت‌های امنیتی مواجه هستند. این فصل به بررسی امنیت پیغام‌ها و تراکنش‌ها روی یک شبکه باز بدون در نظر گرفتن رسانه انتقال دهنده می‌پردازد و در آن موارد زیر مختصراً بررسی می‌شوند.

حملات امنیتی: هر عملی که امنیت اطلاعاتی را که سازمان مالک آن است به خطر بیندازد.

مکانیزم‌های امنیتی: یک مکانیزم که برای تشخیص و ممانعت از یک حمله امنیتی طراحی شده است.

سرویس‌های امنیتی: یک سرویس که امنیت سیستم پردازش داده و انتقال داده را بهبود می‌بخشد. سرویس‌ها، خاص مقابله با حمله‌های امنیتی هستند و از یک یا چند مکانیزم امنیتی برای فراهم کردن سرویس استفاده می‌کنند [۳۰].